

C. Sørensen: Som det fremgaar af Betænkningen og nu ligeledes nærmere udviklet af den ærede Ordfører, er det jo ikke mange Ændringsforslag, der stilles til det her foreliggende store og meget indgribende Lovforslag. Imidlertid skal jeg erkende, at flere af disse Ændringsforslag ere indgribende og i en vis Grad indbefomme de Anker og Anvendinger, der rettedes mod forskellige Punkter af Lovforslaet ved dets Iste Behandling her fra den Side af Salen, hvortil jeg hører. Det er derfor kun nogle enkelte Ændringer, jeg som Mindretal med forskellige ærede Medlemmer her i Salen har stillet, og jeg tilføjer, idet jeg kortelig omtaler dem, at naar jeg omtaler disse forskellige Mindretalsforslag, taler jeg her kun paa mine egne Vegne. — Først vil jeg imidlertid tillade mig ganske kort at berøre enkelte af de Ændringer, som hele Udvalget har stillet. Det er nemlig saa, at forskellige af disse Ændringer ere Kompromiser, Hensyntagen til forskellige Sider, hvorved Udvalget har naaet til at staa samlet og sluttet derom. Jeg kunde derfor ønske ganske kort for nogle enkelte af dem særlig at fremdrage min Stilling til dem. Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 1 er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at det er en meget vigtig Ændring. Det er en Sag, som blev fremdraagen her i Salen, da Sagen var til første Behandling, at det har meget betydelig Interesse og vil have store indgribende Følger i mange bestaaende Forhold, om Paragraffen bliver vedtagen, saaledes som det er foreslaaet i Forslaget. Nu er det altsaa dels Bestemmelserne med Hensyn til Skibssejere, der ere bosatte i Udlandet uden at have mistet deres Statsborgerret her, og dels Bestemmelserne om, at fremmede kunne eje indtil $\frac{1}{3}$ af et Skib, uden at derfor Retten til at føre dansk Flag mistes og uden derfor at komme ud af dansk Skibs-Registrering. Det er i Særdeleshed vigtigt og har stor Betydning for Anbrængelsen af fremmed Kapital. Men endnu større Betydning har Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorom hele Udvalget har samlet sig. Det er Spørgsmaalet om, at Bestemmelserne om kongelig Anordning for Forskrifter og Regler for Skibes „Udrustning, Forsyning og Vastning“ skulle udgaa, og det glæder mig, at Udvalget, der, som det fremgaar af Betænkningen, har haft forskellige Anstuelser derom, her er enedes om at slutte sig om det radikaleste Forslag, nemlig at hele denne Sag udgaa. En saadan ministeriel eller kongelig Resolution kunde have mindre at sige, den kunde gaa saa lempelig og vagt, at den i Virkeligheden ikke fik nogen

Betydning og derfor blev til Gene for Søfarten, men den kunde ogsaa indføre meget detaljerede Regler, som vilde være til stor Gene uden i Virkeligheden at bringe nogen særlig Gavn for Mandstabet. Den kunde i det hele taget være yderst generende for dansk Skibsfart, og i det hele taget er den af den Bestaaffenhed, og det er et saa vanskeligt Spørgsmaal, der her skulde løses ved kongelig Resolution, at jeg for mit Vedkommende ingen Sinde kunde være med til at give en Minister, hverken den nuværende eller nogen anden fremtidig, tilkommende, en saadan Myndighed. Jeg betragter det derfor som en af de særlig heldige Ændringer, en af de indgribende og gode Ændringer til denne Lov, at denne Sag vedblivende er forbeholdt Lovgivningsmagten, om det saa nogen Sinde i det hele skulde lykkes Lovgivningsmagten at komme til Resultat over for dette meget vanskelige Spørgsmaal. Ændringsforslag Nr. 4 angaar Indtættelsen af det, som nu gælder, at det udtrykkelig skal siges, at legemlig Kædselse maa ikke tildeles nogen. Det blev af den ærede Ordfører udtalt, at det behøvedes ikke efter den anden bestaaende Lovgivning. Det staar i den nuværende Lov om Disciplin i Handelsstibe, og jeg betragter det som særlig heldigt, at Udvalget er enedes om atter at indføre det. Det kunde nemt føre til Misforstaaelser, naar Skibsføreren vidste, at i den nu ophavede Lov stod Forbudet mod legemlig Kædselse, men at det er borte nu. Det er heldigt, at det er kommet ind igen. Det forhindrer naturligvis ikke, at en Røghedsdreng kan faa sig en Lussing en Gang ved Lejlighed, det er heller ikke Meningen, at det er det, det skulde forhindre.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget Nr. 5 til § 60. Det er i Betænkningen omtalt, at det er indsat for Tydeligheds Styld. Jeg betragter det nu som et meget vigtigt Realitetsspørgsmaal. Spørgsmaalet, om det er en Realitet eller kun er kommet ind for Tydeligheds Styld, afhænger igen af Spørgsmaalet, som kan være vanskeligt for Lægmand at klare, hvad der er deklaratorisk ved denne Lov, og hvad der er virkelig bindende. Det hedder i Lovforslaget, at enhver Gratifikation, enhver Godtgørelse o. s. v., enhver Ydelse, som Skipperen modtager i sin Egenkab af Skibsfører, skal han godskrive sit Kederi. Det er jo aabenbart, at det i alle Forhold sikkert vil blive betragtet som virkelig bindende og afgørende for Skipperen og Kederen. Nu er der kommet til: „naar ikke andet er vedtaget“. Det gør Kederen og Skipperen opmærksomme paa, at de kunne vedtage noget andet, og de vedtage